

Dosarul nr. 2ra-1440/22
2-21062481-01-2ra-07102022

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – C. Panfil
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila

ÎNCHEIERE

21 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Virginia Ciobanu împotriva societății cu răspundere limitată „Itexim-Com”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea contravalorii produsului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi și s-a menținut hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a respins acțiunea depusă de Virginia Ciobanu, ca fiind neîntemeiată,

constată:

La 23 aprilie 2021, Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Itexim-Com” (în continuare SRL „Itexim-Com”), intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, cu privire la rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare, restituirea contravalorii produsului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-11, 21).

În motivarea acțiunii a invocat că, la 10 noiembrie 2020, aflându-se în incinta centrului comercial „Shopping MallDova”, din str. Arborilor, mun. Chișinău, în punctul comercial al SRL „Itexim-Com” denumit „Tesoro Mio” a procurat pentru copilul minor produs nealimentar – costum (hanorac și pantaloni) la prețul total de 1 600 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată.

Reclamanta a notat că, deoarece copilul pentru care era destinat costumul nu era împreună cu dânsa, a solicitat vânzătorilor să rezerve pentru a doua zi acele articole vestimentare, însă, vânzătorii, întrebând vârsta copilului, greutatea, înălțimea și alți parametri, i-au recomandat mărimea costumului și au menționat că se va potrivi sub toți parametrii. La fel, reprezentanții SRL „Itexim-Com” au asigurat-o că, în cazul în care costumul nu se va potrivi, el poate fi schimbat cu altul sau, în eventual caz, cumpărătorului îi poate fi restituită contravaloarea acestuia.

Deoarece costumul procurat nu a corespuns ca model, formă și mărime, la 11 noiembrie 2020, Virginia Ciobanu s-a prezentat la sediul SRL „Itexim-Com” și a solicitat schimbarea acestuia cu un alt costum similar, însă, din motiv că vânzătorul nu dispunea de un costum similar, care să corespundă ca mărime și model, reclamanta a solicitat să-i fie restituită contravaloarea, ținând cont de promisiunile efectuate de reprezentanții vânzătorului. Vânzătorul, la rândul său, a refuzat restituirea contravalorii produsului și i-a propus Virginiei Ciobanu să schimbe costumul cu un alt produs disponibil în stoc, dar de care nu corespunde necesităților reclamantei. La fel, reprezentanții vânzătorului i-au sugerat să vândă singură, prin intermediul rețelelor de socializare, costumul procurat, dacă dorește să-și restituie contravaloarea acestuia.

Având în vedere comportamentul vânzătorului, reclamanta a solicitat să i se prezinte registrul pentru reclamații, însă și acest fapt i-a fost refuzat, menționând că registrul pentru reclamații se află la administratorul companiei, care nu este pe loc, iar vânzătorii nu au dreptul să ofere registrul fără prezența administratorului.

Reclamanta a menționat că, în asemenea circumstanțe, a fost nevoită să întocmească o plângere în formă liberă pe o foaie curată, care nu a fost înregistrată de către reprezentanții vânzătorului, nu i-a aplicat nicio ștampilă sau un număr de intrare, prin care a solicitat restituirea contravalorii integrale a costumului procurat. Totodată, a lăsat la vânzător costumul procurat, care până la adresarea în instanța de judecată se află la vânzător.

Prin răspunsul din 12 noiembrie 2020, SRL „Itexim-Com” a refuzat restituirea contravalorii produsului, în temeiul art. 19 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, indicând eronat că în magazin sunt disponibile articole similare cu care pot fi schimbat costumul procurat de reclamantă.

În opinia reclamantei, SRL „Itexim-Com” a interpretat restrictiv și eronat modul de aplicare a mecanismului de preschimbare și nu a ținut cont de faptul că, în cererea sa de restituire a contravalorii produsului, a indicat expres faptul că vânzătorul nu deține un produs similar, care să corespundă ca mărime și model celui procurat de ea.

Reclamanta a evocat că, la 26 noiembrie 2020, a depus la Agenția Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței reclamația nr. 4090-C, prin care a relatat situația de fapt și a solicitat să-i fie acordată asistență pe marginea acestui caz.

Prin răspunsul nr. 27/04-3332 din 28 decembrie 2020, Agenția Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței i-a comunicat Virginiei Ciobanu prevederile art. 19 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003 și i-a recomandat să se adreseze repetat către vânzător cu revindecarea dreptului său de rambursare.

Astfel, la 15 februarie 2021, Virginia Ciobanu a înregistrat în registrul pentru reclamații al SRL „Itexim-Com” o cerere prin care a solicitat repetat să i restituie contravaloarea costumului procurat la 10 noiembrie 2020, cu mențiunea

faptului că produsele necesare propuse de reprezentanții SRL „Itexim-Com” lipsesc.

Însă, vânzătorul abuziv a refuzat a doua oară în satisfacerea cererii de restituire a contravalorii produsului, în temeiul art. 19 din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, deși, această normă îl obligă să restituie contravaloarea produselor.

Reclamanta a indicat că, deoarece a utilizat toate căile disponibile pentru apărarea drepturilor sale de consumator și reieșind din răspunsul Agenției Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței, se consideră îndreptățită de a-și apăra drepturile lezate prin intermediul unei acțiuni în instanța de judecată.

Deopotrivă, reclamanta a considerat că vânzătorul SRL „Itexim-Com” urmează să-i reparare prejudiciul moral cauzat prin încălcarea drepturilor sale de consumator, care îl estimează la suma de 10 000 de lei.

Reclamanta Virginia Ciobanu a solicitat prin cererea de chemare în judecată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare a produselor nealimentare încheiat cu SRL „Itexim-Com” la 11 noiembrie 2020; obligarea SRL „Itexim-Com” să-i restituie contravaloarea produsului în sumă de 1 600 de lei; obligarea SRL „Itexim-Com” să-i achite suma de 5 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral și suma de 2 000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea depusă de Virginia Ciobanu, ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat de la Virginia Ciobanu în beneficiul SRL „Itexim-Com” suma de 2 500 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică (f.d. 104, 115-123).

La 16 noiembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi, a declarat apel împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 108-109).

Prin decizia din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi și s-a menținut hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 159, 160-173).

În consolidarea soluțiilor instanțele inferioare au reținut că, la 11 noiembrie 2020, Virginia Ciobanu s-a adresat vânzătorului SRL „Itexim-Com” cu cerere prin care a solicitat să i se returneze, în decurs de 14 zile, banii pentru produsul procurat la 10 noiembrie 2020, fără a solicita în esență, preschimbarea produsului cu unul similar, fapt ce contravine prevederilor art. 19 din Legea cu privire la protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003. Or, dacă produsul necesar pentru înlocuire lipsește, consumatorul are dreptul să rezilieze contractul, iar vânzătorul este obligat să-i restituie contravaloarea produsului.

Instanțele inferioare au constatat că faptul solicitării de către Virginia Ciobanu a contravalorii produsului procurat, fără preschimbarea produsului cu unul similar, rezultă și din reclamația depusă de către aceasta la Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieței la 28 decembrie 2020.

Instanțele ierarhic inferioare au remarcat că nu pot reține alegațiile reclamantei, precum că a fost determinată de a solicita din start restituirea contravalorii produsul procurat, fără preschimbarea acestuia cu unul similar, din motiv că vânzătorul SRL „Itexim-Com” nu dispunea de un costum similar, care

să corespundă ca mărime și model. Or, conform probelor administrate de către SRL „Itexim-Com”, aceasta avea în stoc la data de 10 noiembrie 2020 bunuri similare celor procurate de către Virginia Ciobanu (f.d. 55-85).

Astfel, instanțele inferioare au ajuns la concluzia că reclamanta nu și-a îndeplinit sarcina probațiunii în conformitate cu art. 118 din Codul de procedură civilă și nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente că a solicitat vânzătorului SRL „Itexim-Com” preschimbarea produsului procurat de la acesta cu unul similar, iar vânzătorul i-a refuzat înlocuirea produsului.

La 29 iulie 2022, Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi, a depus prin intermediul poștei electronice recurs împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei recurate și a hotărârii din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care să fie admisă acțiunea sa în sensul formulat în cererea de chemare în judecată (f.d. 176, 177-181 recto-verso).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței, similare celor cuprinse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, precum și a transpus mot-a-mot partea motivată a deciziei instanței de apel.

Suplimentar, recurenta a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a dat apreciere arbitrară suportului probator. În special, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că, în lista bunurilor de același fel avute în stoc la 10 noiembrie 2020 și a facturilor fiscale prezentate de SRL „Itexim-Com”, erau incluse anumite produse procurate în anii 2018-2019, însă, vânzătorul nu a demonstrat și faptul că dispunea de aceste bunuri în stoc și în anul 2020.

Ba mai mult ca atât, facturile prezentate de către SRL „Itexim-Com” nu sunt în limba de stat și nici nu au fost însoțite de traduceri, astfel încât conținutul acestora să fie înțeles atât de participanții la dosar, cât și de către instanța de judecată.

La fel, instanța de apel a lăsat fără apreciere argumentul că, în data de 11 noiembrie 2020, SRL „Itexim-Com” a încălcat direct norma art. 9 lit. g) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, deoarece nu a ținut registrul de reclamații într-un loc vizibil, a refuzat să-i prezinte registrul de reclamații și nu a înregistrat reclamația sa în modul prevăzut de lege, ea fiind nevoită să înregistreze o reclamație în formă liberă.

De asemenea, instanța de apel a ignorat argumentele Virginiei Ciobanu, precum că, în raport cu dânsa, vânzătorul SRL „Itexim-Com” a încălcat și prevederile art. 13 alin. (1), (2) lit. a) și lit. b), alin. (6) lit. a) și lit. g) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, care interzic practicile comerciale incorecte.

În opinia recurentei, în speță, practica comercială incorectă din partea SRL „Itexim-Com” s-a manifestat prin acțiunile înșelătoare ale reprezentanților vânzătorului, care au determinat-o să încheie contractul de vânzare-cumpărare, deși, ea a solicitat vânzătorilor rezervarea produsului pentru a doua zi.

Prin referința depusă electronic la 31 octombrie 2022, intimata SRL „Itexim-Com”, reprezentată de avocatul Constantin Bria, a solicitat declararea recursului depus de Virginia Ciobanu împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil, în temeiul art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Prin referința depusă electronic la 01 noiembrie 2022 și la 09 noiembrie 2011 prin intermediul oficiului poștal, intervenientul accesoriu Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Produselor Nealimentare și Protecția Consumatorilor, reprezentat de Olesea Grati, a solicitat admiterea recursului declarat de Virginia Ciobanu, casarea deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 15 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinski v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele

Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 07 iunie 2022. Conform extrasului din poșta electronică cu adresa „maria.poparcea@justice.md”, decizia motivată a instanței de apel a fost notificată participanților la proces în mod electronic la 20 iulie 2022 (f.d. 174 verso).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 21 septembrie 2022.

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
 - a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
 - b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
 - c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
 - d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Virginia Ciobanu, reprezentate de avocatul Mihail Mișcoi, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Virginia Ciobanu nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Virginia Ciobanu a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi, împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Virginia Ciobanu, reprezentată de avocatul Mihail Mișcoi, împotriva deciziei din 07 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas